

Vamp har fire sangere på sitt nye album, blant andre færøyske Eivør Pálsdóttir, men er likevel lette å kjenne igjen hele veien. FOTO: DAG THORENFELDT

Ut mot havet igjen

4

Vamp gir ut sitt niende studioalbum, og oppfyller forventningene.

Geir Rakvaag Publisert 18.10.2012

Vamp er blitt en nasjonal institusjon nå, og deres «Mull Of Kintyre»-lignende «Liten fuggel» har allerede oppfylt kravene til å bli en såkalt landeplage siden den kom som forsmak på det nye albumet i vår.

Resten av sangene på deres niende studioalbum oppfyller forventningene de fleste har til gruppa. Sangene lukter av salt sjø, det er mange fugler (og en engel) som er ute og flyr i de andre sangene også. Albumet begynner med Odin Staveland i den langsomme, lengtende pianoballaden «Ord», som bekrefter den gode følelsen hos Vamp, både i tekst og musikk. Det meste høres så veldig trygt og godt ut. Kanskje litt for trygt og godt i lengden.

Fire år etter forrige plate har formasjonen i Vamp blitt enda litt løsere. Med Odin Staveland i en stadig mer sentral rolle, både som sanger og låtskriver. Paul Hansen er forsanger på bare tre spor denne gangen, mens færøyske Eivør Pálsdóttir imponerer med en rekke fine koringer i tillegg til sitt ene solonummer, vuggesangen «Elisabeth og Maria».

Dessuten tar Øyvind Staveland seg av vokalen selv tre ganger. Fire sangere i gruppa blir likevel ikke forvirrende, for resten av uttrykket binder musikken elegant sammen. Produisert av Espen Lind, som gir Vamp et luftig og rent lydbilde som kler innholdet i sangene, og selvfølgelig ikke har forsøkt å gjøre gruppa til noe de ikke er. De får fortsatt hjelp fra Ingvar Hovland til mange av tekstene, men klarer seg i større grad selv nå. Selv om de er litt for glade i bildene av himmel og hav i mange av sangene.

Vamp får Erik Byes «Oles vise» til å passe fint inn i helheten sin. Selv om den foregår i Oslo finner den seg til rette i sjøkanten, den også. Vamp følger fint etter Erik Bye inn i den norske visearven, og både «I min sørgebåt» (med tekst av Gaute Sortland) og «Skål» kikker inn i de mørkere krokene av livet. De kunne tatt sjansen på noen større stilistiske avbrudd, slik som «Karusell», eller den nesten funky «Sjel, men ingen skjorte», som trenger seg litt sterkere på enn de andre sangene her. Vi savner det fandenivoldske trykket fra «Måne-mannen» i all kosen.

«Nå ligge fjorden stille», synger Odin Staveland til slutt i «Åpen himmel». Godt vær er jo vel og bra, men det er jo tøft når det blåser litt også. Vamp kan passe seg litt for ikke å stivne i sine egne formler, men så lenge disse formlene høres ut til å fungere helt utmerket for dem, kan de få holde på som de vil.

Slippes 19. oktober. Vamp spiller på Rockefeller 1. november.